

..להשתחרר מכבלי הבעל! קוראת הליגה לשיחרור האשה בישראל

שורפות החזיות באות לישראל

באני היא נערה עגולה, מדברת במרץ רב ומשתמשת להבהרת הדברים בכל אברי גופה. היא גרה בשכונת ללאה צמל. היא היתה פעילה בתנועת שיחרור האשה עוד בארצות-הברית, משם הגיעה ארצה. היא למדה באוניברסיטה בירושלים, אבל איננה עומדת לסיים כאן. היא תחזור לארצות-הברית, שם תשלים את לימודיה בפקולטה לעיתונאות. היא דוגלת באהבה חופשית. אך היא לא תתגרר לעולם עם חבר קבוע, כי "חיים משותפים מכביי דים על אשה משוחררת."

פנאי לעבודה

ולעיסוקים אחרים

ל עניין ההפדה המלאכותית מקי דישות חברות התנועה משמעות מיוחדת. בהפלה החוקית הן רואות את שיחור האשה מאפטרופסותם של מוסדות על ענייניה הפרטיים.

"כיום יכולים לקבוע כולם, אם האשה רשאית לעשות הפלה מלאכותית. כולם חוץ מן האשה עצמה" אומרת לאה צמל, "והרי המדובר בגופה."

הארגון קיים סד'הכל חצי שנה. מיספר החברות מגיע ל-100, אך מיום ליום מתווספות חברות ואוהדות חדשות. אמהות עובדות, עקרות-בית, אמהות בלתי נשור, אמהות סטודנטיות, חילוניות ודתיות. לי דתיות, למשל, דרישה להשתתף בתפילות בבית-הכנסת יחד עם הגברים ולעלות לתורה, כשם שהגברים עולים.

"האשה העובדת" אומרת ליאורה אולדרי שילר, "עובדת בשתי מישרות: בעבודה מיקצועית וגם כעקרת-בית. איש אינו מתחשב בכך. מה שאנחנו דורשות, זה מעונות לילדים שיפעלו במשך כל שעות היום והלילה, כך שלאשה יהיה יותר פנאי לעבודה מקצועית ועיסוקים אחרים. אין זאת אומרת שהאשה צריכה ליגמרי להשיר תחרר מחובת האמהות, אבל יש לתת לה אותן אפשרויות לעבודה מקצועית, כשם שניתנות לגבר." ליאורה היא סטודנטית לסוציולוגיה ו-

בישראל שלוש מפעילותיה הראשיות של התנועה הישראלית לשיחרור האשה. מימין: באני האמריקאית (24), ליאורה אולדשולר, סטודנטית לסוציולוגיה ורותי אלרוז (35), תלמידה בפקולטה לעבודה סוציאלית.

המסתכלים על תמונות העירום, אומרת רותי אלרוז, "אני בכלל לא מכינה מה הקשר בין שדי אשה ובין סכין גילוח רב-שיפועי, או מדוע רגלי חתיכה צריכות להיות סמל האיכות של בית-החרור שת לצמיגים. החברה הקאפיטאליסטית עושה אותנו לא רק צרכניות, אלא גם המפיצות העיקריות של המוצרים למי ניהם וזאת בצורה הגסה ביותר."

"יבוא יום ונתנקם על ההשפלה הנגד רמת לציבור הנשים" מאיימת לאה צמל ספק בצחוק, ספק ברצינות. "בגיליון הראשון של ביטאון התנועה לשיחרור האשה, תתנוסס על השער תמונתו של אורי אבנרי ערום כביום היוולדו."

ישוחרר גם הגבר מכבלי השיטות בהן נוקטות הנשים עד עתה. הן שקטות ותרבותיות. הן מדפסות מניפסטים, עורכות כנסים ומדברות. אבל הן מוכנות לעלות על באריקות ולפתוח במהפכה אם המצב ידרוש זאת.

אבנרי ערום

כביום היוולדו

אחד דברים המביא את רגשותיהן לנקודת הרתיחה, הוא השימוש בגוף האשה הערום לצורכי פירסומת. "זה משפיל גם אותנו וגם את הגברים

פסיכולוגיה בירושלים. אף היא ילידת ארצות-הברית. בלונדינית, גבוהה, לבושה במכנסיים ומקטורן עור, על דש חולצתה תלוי הסמל הבין-לאומי של התנועה לשיחרור האשה. כרוב חברות התנועה איננה מאיפרת. היא מדברת לאט, בשקט, בסבר פנים רציני, המור לעתים אפשר להשוד שהגברים הם אויביה האיי שיים. אך היא ממהרת להפריך הנחה זו: "אנחנו לא רואות בגברים את אויבינו, בינו, אלא במוסדות השונים המכתיבים את חוקי החברה הנוכחית, בה האשה היא יצור נחות. בגלל שלנו אין זכויות. לי גברים יש יותר חובות. בכך הם משוערי בדים לזכויותיהם. עם שיחרור האשה

באמריקה: חברות הליגה לשיחרור האשה מפגינות ברחובות וושינגטון למען שיוויון הנשים